

Prima instanță, Jud. Centru mun. Chișinău: L. Bagrin
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău:
N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr. 3ra-502/17

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ursu Veaceslav împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Ursu Veaceslav și Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 27 mai 2016, Ursu Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva MAI cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că a activat în cadrul organelor afacerilor interne, la moment fiind pensionar, exercitând funcția de decan al facultății științe polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI. Prin ordinul MAI nr. 205 ef din 28 martie 2013 a fost numit, în bază de contract, prin cumul pe 0,5 salariu în funcția de conferențiar universitar al catedrei „Științe penale” a Academiei MAI „Ștefan cel Mare”. La 26 februarie 2016, prin ordinul nr. 37 ef a fost reziliat contractul individual de muncă încheiat între colonelul de poliție Ursu Veaceslav, decan al facultății științe polițienești, conferențiar universitar, prin cumul, pe 0,5 salariu al catedrei „Științe penale” a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, în legătură cu depunerea cererii personale la împlinirea vechimii în muncă ce permite acordarea pensiei pe linia MAI, conform art. art. 47 alin. (1) lit. a) și c), 65, 66 și 68 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Indică Ursu Veaceslav că în temeiul ordinului emis, serviciile abilitate ale Academiei „Ștefan cel Mare” au perfectat dosarul de pensionare și l-au expediat în adresa MAI pentru stabilirea pensiei. În luna aprilie 2016 s-a prezentat la DGEF a MAI

unde i-a fost înmănată legitimația de pensionar nr. 22467, fiind informat că i s-a stabilit, începând cu 02 martie 2016, pensie în mărime de 4618, 32 lei. Reieșind din cuantumul pensiei reflectat în aviz, a constatat că la calcularea acesteia nu au fost luate în considerație toate plățile care i-au fost achitate în ultimul an de serviciu și care au fost incluse în certificatul despre întreținerea bănească nr. 7 prezentat de serviciul financiar al Academiei „Ștefan cel Mare”.

Menționează reclamantul că la 22 aprilie 2016 s-a adresat cu cerere prealabilă către MAI, solicitând recalcularea pensiei în baza certificatului de întreținere bănească nr. 7. La 16 mai 2016 a recepționat răspunsul nr. 22/U-41/16 din 12 mai 2016, prin care pârâtul a refuzat în satisfacerea cererii prealabile, fără invocarea vreunui motiv în acest sens.

Consideră Ursu Veaceslav neîntemeiat și lipsit de suport juridic refuzul MAI de a include în calculul pensiei și plățile efectuate în legătură cu deținerea în cumul a funcției de conferențiar universitar, precum și plățile achitate pentru prestarea orelor de activitate științifică. Or, conform prevederilor pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, pensiile persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne se calculează din salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în muncă, primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente, primite în ultimul an de serviciu. Pct. 3 din aceeași hotărâre prevede că în media lunară a recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor se includ recompensele, plățile, sporurile și suplimentele care, conform legislației în vigoare, sunt acordate permanent. Astfel, plățile efectuate în legătură cu deținerea prin cumul, 0,5 salariu, a funcției de conferențiar universitar al catedrei „Științe penale” a facultății științe polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI și plățile efectuate pentru prestarea orelor de activitate științifică, reprezintă plăți permanente care nu pot fi identificate drept achitări ocazionale sau sporadice. Acest fapt rezultă și din conținutul certificatului de întreținere bănească, potrivit căruia plățile date reprezintă plăți fixe și achitate lunar sau pentru o anumită perioadă a anului de studiu.

Solicită reclamantul anularea refuzului MAI nr. 22/U-41/16 din 12 mai 2016 ca fiind ilegal și obligarea MAI să-i recalculeze mărimea pensiei, începând cu 02 martie 2016, cu includerea în calculul pensiei a plăților de care a beneficiat în legătură cu deținerea prin cumul, 0,5 salariu, a funcției de conferențiar universitar al catedrei „Științe penale” a facultății Științe polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI și plăților efectuate pentru prestarea orelor de activitate științifică, incluse în poziția 9 și 10 din certificatul despre întreținerea bănească nr. 7. Totodată, solicită încasarea din contul MAI a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 iulie 2016, a fost considerat ilegal refuzul MAI nr. 22/U-41/16 din 12 mai 2016 și obligat MAI să recalculeze mărimea pensiei stabilite lui Ursu Veaceslav, începând cu momentul stabilirii – 02 martie 2016, cu includerea în calculul pensiei a plăților de care a beneficiat

reclamantul în legătură cu deținerea prin cumul a funcției de conferențiar universitar al catedrei „Științe penale” a facultății Științe polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI (0,5 salariu) și plăților efectuate pentru prestarea orelor de activitate științifică, incluse în poziția 9 și 10 din certificatul despre întreținerea bănească nr. 7. S-a încasat din contul MAI în beneficiul lui Ursu Veaceslav suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în restul sumei de 1500 lei cerința fiind respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către Ursu Veaceslav și MAI, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 iulie 2016.

Instanțele de judecată au concluzionat că plățile efectuate în legătură cu deținerea prin cumul de către Ursu Veaceslav a funcției de conferențiar universitar al catedrei „Științe penale” a facultății Științe polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI și plățile efectuate pentru prestarea orelor de activitate științifică, reprezintă plăți permanente și care nu pot fi identificate drept achitări ocazionale sau sporadice, plăți compensatorii sau indemnizații unice, fapt confirmat și prin certificatul despre întreținerea bănească nr. 7 eliberat de serviciul financiar al academiei. Prin urmare, plățile menționate urmează a fi incluse la calcularea și stabilirea pensiei lui Ursu Veaceslav pe linia MAI. Cât privește cheltuielile de asistență juridică, instanțele ierarhic inferioare au conchis că, ținând cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate în speță și aportul avocatului la soluționarea pricinii, urmează a fi compensată doar suma de 1500 lei, care este una reală, necesară și rezonabilă.

La 06 martie 2017, MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea recursului, MAI a invocat interpretarea în mod eronat a legii de către instanțele ierarhic inferioare.

Indică recurentul că cuantumul pensiei este calculat din următoarele drepturi bănești: salariul funcției deținute conform schemei de încadrare, salariul pentru gradul special, sporul procentual pentru gradul special, sporul procentual pentru vechimea în muncă, recompense, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu care sunt acordate permanent. În speță, însă plățile efectuate intimatului Ursu Veaceslav în legătură cu exercitarea în cumul a funcției de conferențiar universitar pe perioada martie 2015 – februarie 2016, sunt plăți achitate pentru orele suplimentare exercitate în afara atribuțiilor funcționale, nefiind acordate permanent și respectiv, nu pot fi incluse în calculul pensiei.

Menționează MAI că cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei, compensarea cărora o solicită intimatul-reclamant Ursu Veaceslav, nu sunt justificate, lipsind documente ce atestă achitarea onorariului avocatului, precum și lista detaliată a acțiunilor efectuate de către acesta, nefiind astfel reale, necesare și rezonabile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 redactată integral, a fost expediată în adresa recurentului MAI la 30 ianuarie 2017 (f.d. 118) și recepționată la 03 februarie 2017 (f.d. 125).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de MAI la 06 martie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 27 martie 2017, în adresa intimatului Ursu Veaceslav a fost expediată copia recursului declarat de MAI, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 25 aprilie 2017, Ursu Veaceslav a depus referință, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, argumentele invocate fiind deja studiate și verificate de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către MAI este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către MAI nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de către MAI precum că plățile efectuate în legătură cu deținerea prin cumul de către Ursu Veaceslav a funcției de conferențiar universitar și cele pentru prestarea orelor de activitate științifică, nu sunt plăți acordate permanent și nu pot fi incluse la calculul pensiei, deoarece reieșind din prevederile pct. 1 și pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, plățile acordate intimatului Ursu Veaceslav nu pot fi identificate drept plăți cu caracter unic, compensatorii sau indemnizații și respectiv, sunt acordate permanent și necesită a fi incluse la calculul pensiei.

Cu atât mai mult că, plățile efectuate în legătură cu deținerea prin cumul a funcției de conferențiar universitar și prestarea orelor de activitate științifică, au fost incluse potrivit certificatului despre întreținerea bănească nr. 7 eliberat de serviciul financiar al Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, ca sporuri la salariu supuse achitării în decursul unui an înainte de eliberare din funcție a lui Ursu Veaceslav, reprezentând niște plăți fixe și achitate lunar sau pentru o anumită perioadă a anului de studiu.

Cât privește argumentul recurentului MAI precum că suportarea de către Ursu Veaceslav a cheltuielilor de asistență juridică nu a fost probată prin documente justificative, nu poate fi reținut, deoarece contravine materialelor pricinii, la care a fost anexat bonul de plată seria EZ nr. 182547 din 21 iunie 2016 prin care intimatul-reclamant a achitat Cabinetului Avocatului „Chiper Natalia” suma de 3000 lei pentru serviciile juridice acordate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii și respectiv, nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către MAI ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic